

İÇİNDEKİLER

Dağ Çiçeği	7
Dağ Çiçeği	9
Kamelyalı Kadın	10
Göl Gecelerine Sone	11
Portofino	12
İnce Sızı	13
Aşk İstasyonları	14
Bohem Geceleri	15
Öldüren Şarkı	17
Çaresiz Adam	18
Anladım Bu Böyle Yürümez İstanbul	19
Bu Aşkımızın Şarkısıdır «N»	20
Gizli Macera	21
Gizli Macera	23
Aynalara İnanma Şadiye	25
Merhaba İstanbul	27
Ölümün Gözleri	28
Dördüncü Tel	29
Dörtlük	31
Yalnızlar Şarkısı	32
Kâinatın Gözleri	33
Kâinatın Gözleri	35
Dörtlük	36
Seni Beklemek	37
İsyân	39
Ellerin Ağlıyordu	41
Yağmur Duası	42
İspanyol Meyhanesinde Seni Aradım	43
İspanyol Meyhanesinde Seni Aradım	45
Unutamıyanlar İçin	50
4.35 Treni	51
Nü	53
Üçüncü Sokaktaki Şiir	54
Gizli Aşk	55
Karmela	57
Sarı Balkon	59
Kırık Beste	61

Turhan Oğuzbaş

ispanyol
meyhane
Sinde
seni
aradım...

1964

İstanbul.

Ay Yayınevi

İSPANYOL
MEYHANE
SİNDE
SENİ
ARADIM

Kapak Düzeni : **Harun R. İdil**
Desenler : **Kâinat Barkan**

TURHAN OĞUZBAŞ

İSPANYOL MEYHANESİNDE SENİ ARADIM

İKİNCİ BASKI
5 000 Adet Basılmıştır.

ŞİİRLER

Çeltüt Matbaacılık Koll. Şti. — İstanbul 1964

1964
İstanbul

- I — DAĞ ÇİÇEĞİ
II — GİZLİ MACERA
III — KÂİNATIN GÖZLERİ
IV — İSPANYOL
MEYHANE
SİNDE
SENİ
ARADIM

«İspanyol Meyhanesinde
Seni Aradım»
artık benim için,
ölmüş, unutulmuş
bir kadının şiiridir.
oysa ben
bu kitabı
bütün sevgilerin ötesinde
senin için yazdım
DAĞ ÇİÇEĞİ...

DAĞ ÇİÇEĞİ

DAĞ ÇİÇEĞİ

Duyuyor musun kader kapıyı çalıyor
Bir Eylül akşamı bana verdiği plâkta
Ağlasam gözlerimden korkarsın
Beşinci senfoniden çok uzakta

Ben böylesine sevmedim diyorum sana
İnanmıyorlar diyorsun
Gün gelir inanırlar Dağ Çiçeğim
Ne var ki ölümler dönmez biliyorsun

Hâlâ beşinci senfonide yaşıyorum
Hani o senin mor bulutlarla süslediğin
Ve artık fırtınadan eser yok dediğin

Kader kapıyı çalıyor anlıyorum
Gelen sensin artık bütün çiçekler solacak,
Ve Yeşilköy'de bir Dağ Çiçeği kalacak.

KAMELYALI KADIN

Biji için

Bir harman yangını gibiydi saçları
Girince sarayın kapısında mavi gecedен
Ve denizin en güzel yerinde gözleri vardı
Yıldızların altında insanı deli eden

Göğsündeki kamelyalarla bahar gibiydi
Mevsimler değişirdi dudaklarında zaman zaman
Hele bir konuşması bir edası vardı
İlâhları bile günahla korkutan

Çok var ki böylesini görmemişti dalgalar
Anladık çaresiz köpüklerde beyazı
Aışık bitmeyen gecelerce siyaha
Sonra sevdik kamelyalı kadında Yazı

Ne var ki yalnızdı belki korkulu
Sevmek diyordu şarkılarda yaşanmış
Biraz inatçıydı kaprisin kollarında yorgun
Ve seviştiği gecelerce alev alev yanmış...

GÖL GECELERİNE SONE

İnsan insanı unutmmuş meğer
Aynalardan saçlarımdan utanıyorum artık
Bir gün beni de çürütür bu yalan bu keder
Sonra en güzel intikamını alır karanlık

Gün olur ellerimi saçlarımı ararsın ama
Ne saçlarım kalır ne Portofino ne Fener
Sensizliğin ızdırabı dolar bekâr odama
Sevdiğimiz şarkıları dinlediğim geceler

Artık onun kollarında sabah olacak
Satılmış ve rezil bir sabah benden uzakta
Yalnız aşkımız kalacak yaşasak da yaşamasak da

Sana düğün çiçekleri saklıyorum kucak kucak
Sarı nilüfer kokan göl gecelerinden
Ve bir gitarın teli kopacak en hisli yerinden.

PORTOFİNO

Bir gün yine gelsem Portofinoya
Gözlerini görsem saçlarının arasından
Sonra unutsam yaşadığım geceleri bir bir
Nilüfer yaprağında göl kıyılarından.

Ne olur gülsen biraz biraz ağlasan
Şimdi benim denizlerimde martılar simsiyah
Sevdiğimiz şarkıları söyleyen büyüse karanlık
Daha büyüse en güzel yerinde günah.

Hâlâ kanayan bir nehir gibisin içimde
Saçlarınla gözlerinle derinden derine
Oysa en güzelini yazmıştım sevgilerin
Ben yakılacak kitap değildim N.

Artık unut o sarı balkonu
Beni bırak Portofino suyun denizin kurusun
Her sevgi gibi bir gün sen de
Ölmezsin ama unutulursun.

İNCE SIZI

Bilsen nice korkularım oluyor bazan
Kim yaşıyor karanlığın ucunda bilinmez
Öylesine büyüyor yalnızlığımız ümit gibi
Ölünce başlıyor macera bu kez

Bir daha böyle ölmesek bari
Daha güzel olalım yalan söylerken
Kaç yıldır aynı geminin yolcusuyuz
Yaşamamış gecelerde pupa yelken

Hep kaybedince ağlıyoruz güneşe karşı
Sevince unutulunca yaşıyor kadın
Kim anlar senin çaresizliğini
Bir kere sarhoşa çıkmış adın.

AŞK İSTASYONLARI

Büyüdü gözleri karanlığın ince ve hisli
Nesi varsa gecenin anlattı kadına ağladı
Unuttu sonra yaşamağı kaldığı yerden
Dudaklarında iki damla yaş vardı

Sular soğudu üşüdü elleri kadının
Yağmur yağarken istasyonlar güzeldi
Sonra sırsıklam bir gecede korkuyla
Trenler bir gidip bir geldi.

Saçları ıslaktı güzel kokuyordu üstelik
Elleri alev alev yanıyordu sevgiden
Tanrıyla bir çeşmeden su içiyorduk ama,
Bu kadar susamazdı Tanrı eskiden?

BOHEM GECELERİ

Bu kaçınıcı gecedir hiç hatırlamıyorum
Ceketimin kolu eskimiş şarap kokuyordu
Ağzımı hep koluma siliyordum galiba
Bir yere gidip gidip geliyordum
Bir kadın şarkı söylüyordu kör gecelerden
Ümitleri param parçaydı gözleri yıkılmış
O kadın kimdi şimdi hatırlamıyorum
Ama iyiydi sevdiğimiz şarkıları söylüyordu
Belki de şarkılarda yaşıyordu kadın
Belki de yaşarken ölüyordu

Bu kaçınıcı gecedir hiç hatırlamıyorum
Şimdi nerdeyim bu kaçınıcı kadeh söyle
Hep aynı şarkıyı mı söyler bu kadın
Yaşadığımız geceleri bıçaklar gibi
Bırak son şarkısını da söylesin bari
Kişi hep sonlarda güçlüdür uzak yakın
Hele yaşamışsa sevmişse korkunun ötesinde
Belki büyür söylediği şarkılar unutulmaz
Bu kaçınıcı gecedir hiç hatırlamıyorum
Şimdi Yeşilköydeyim vursalar kanım akamaz...

ÖLDÜREN ŞARKI

Nevra için

Beni bu şarkı öldürecek göreceksin
Kırık plâklarda gecelerce söylenen
Bir kere alınma yazılmış beklemek
Oysa ne gelen var ne giden

Kudüs'te bir kilisede Ava Maria söylense
Onu sen söylesen bulsa beni sesin
Şimdi ta içimde bir yerde
Jakond'un gülüşü gibisin

Artık geceler boyu seviştığımız yollarda
Yaprak dökümü başladı kucak kucak
«Belki bir sabah geleceksin
Lâkin vakit geçmiş olacak.»

ÇARESİZ ADAM

Akşamları bırakıp bırakıp gitmelerin var ya
Beni en çok onlar bitiriyor işte
Sonra bazı geceler istasyonda
O dönüp dönüp arkana bakmaların
Sonra kalabalıkta ağır ağır uçuşu saçlarının
Dağ başında unutulmuş bir harman gibi

Beni en çok bunlar bitiriyor işte
Bu dedikodular yalanlar korkular
Sonra bir sabah vakti
Peri padişahının oğluyla beraber görmek seni
Ağlasan ağhyamazsın ölsen anlamazlar
Beni en çok bunlar bitiriyor işte...

ANLADIM BU BÖYLE YÜRÜMEZ İSTANBUL

Anladım bu böyle yürümez İstanbul
Ben onu sevdikçe adım kötüye çıkacak
Ayyaş diyecekler bana
Güneşi meyhane köşelerinde bekler diyecekler
Sonra Moda'ya gidip Yeşilköyü seyretsem
Sarhoşluğuma deliliğime verecekler

Anladım bu böyle yürümez İstanbul
Bizi birbirimizden ayıracak bu kahır
Bu sonu gelmeyen dedikodular
Bu küçük hesapları insanların
Ne olur uzat ellerini İstanbul
Bize şarkısını söyle uzak limanların.

Anladım bu böyle yürümez İstanbul
Kaderde seni unutmak da varmış
Bir sabah bütün martıları uyurken Yeşilköyün
Bırakıp gitmek bu şehri bir yabancı gibi
Yıkılmışlığımı yalnızlığımı değişip sevgiliye
Sonra en güzelini ölmek ölümlerin
Seviyorum diye...

BU AŞKIMIZIN ŞARKISIDIR «N»

Bu aşkımızın şarkısıdır denize karşı söylenen
Bu derin gölgeler, pembe dudaklarında
Gizli yaşadığımız kayalıkların günahıydı
Nerde gözyaşlarımız Tanrım bu hangi aydınlık gece

Sevmek ayaklarımızın altında bir nehir gibiydi
Korkuyla ve zamanla beraber akıp giden
Sonra yeniden yaşadığımız evlerde yalnızlık
Uzak gecelerde yosun yeşilini aradığımız denizler

Sonra saçlarının alnına düşmesi hisli ve ılık
Şarkılarla denizlerle gecelerle beraber
Gitmek dolu dizgin atların hızında ilk ımana
Ve yakmak aşka demir almış bütün gemileri.

GİZLİ MACERA

GİZLİ MACERA

Ne zaman yağmur yağsa sokaklara
Bir kadın kollarımda uyurdu geceleri
Sonra en güzel yerinde macerasının
Bir rüzgâr saçlarını dağıtırdı sabaha karşı
Bir deli poyraz ellerini üşütürdü
Başı omuzuma düşer ıslanırdı yeşil gözleri
Deli olurdum

Ne zaman yağmur yağsa sokaklara
Karanlığında bir kadın ellerimi arar ısınır
Bir acı büyürdü içimde geceden
Şarkıları camlarda buğulanırdı dudaklarımın
Sonra ayrılık saati gelirdi hisli ve korkunç
Ölsen ölemezsin ki gönlünce
Bir gizli macerada unutulur giderdin.

Ne zaman yağmur yağsa sokaklara
Hep o telâşlı kadın geçerdi aklımdan
Yeniden yaşardım gençliğimi gözlerinde
Üşümüş ellerini saklardım geceden
Gözlerini ışıktan kıskanırdım
Ne zaman yağmur yağsa sokaklara
Ben hep böyle çaresiz kalırdım.

AYNALARA İNANMA ŞADIYE

Önceleri iki yabancı gibiydik belki
Aynı şarkıları severdik kim bilir
Sonra yağmur altında uzun uzun yürümeyi
Ve bir akşam yosun kokan meyhanelerde
İnadına sarhoş olmayı severdik kim bilir

Günlerden bir Cumartesiydi
İyi hatırlıyorum
Seni Bebek'te bir kıyı meyhanesinde sevdim
Oysa benim dünyamda seni sevmek
Anlamak demektir
İlk sende gördüm hüznün böylesini
Yüzünde maceralar yaşanıyordu
Alabildiğine ince ve derin
Ve bir boğaz akşamında hatıralarla
Kadehlerde tutuşuyordu gözlerin

Aynalara inanma Şadiye
Bütün kırılmış aynalarda dünya paramparça şimdi
Bilsen ki sen aynalardan iyisin
Bilsen ki aynalar senden vefalı değil

Şimdi ölümü düşündürür geceler
Geceler vardır korkulu
Geceler vardır pırıl pırıl
Oysa sen bir pırıl pırıl bir korkulu
Bir mısra gelip şuramda durdu
Bir türlü söyleyemiyorum
Elimde değil
Seni yıkılmış görünce ölmek geçiyor içimden
Ölemiyorum

Seni tanıyınca
Hüznü daha çok sevdim Şadiye
İnsan sevince bir yerde hüznün güzel oluyor
Ama bir kere sevmeye gör
Ölümden beter koyuyor.

MERHABA İSTANBUL

Selâm okyanuslar ötesindeki dosta
Selâm Fatih'ten Süleymaniye'den
Selâm en hisli sularda Allaha yakın
Aşk kokan kadınlara geceden

Selâm hayâl meyâl aşklara boğazdan
İstinyeden Yeşilköyden Kandilliden
Selâm uzak limanlara demir alan
Hatıralar yüklü gemilerden.

ÖLÜMÜN GÖZLERİ

Bir yeraltı nehri gibi sesini duyuyordum
Unutulmuş Efes gecelerinde şarkıların
Bir mabet alabildiğine büyüyordu
Bakir dudaklarında gelinlik kızların

Sonra Rodos'tan korsan şarapları geliyordu.
Altın taslarda rengine doyamadığımız
Bir Korsikalı kızı esir pazarında satıyorduk
Gözlerine bakmağa kıyamadığımız

Gobi çöllerinde güneş batıyordu
Oysa biz Bodrum'da sevişiyorduk sabaha karşı
Gölgeli sular gibi yorgun argındık aşktan
Ve ilk günahı arıyorduk Allah'a karşı

Hâlâ toprak kokan bir şarkıdır dinlediğimiz
Eskimiş bahçelerden koparıp geceleri
Şimdi bir kıyı feneri gibi çok uzaklarda
Yakamoz yakamoz ölümün gözleri

DÖRDÜNCÜ TEL

Bir kemanın dördüncü telinde sevişiyorduk
Herşey uykudan sonra başladı
Bütün piyanolar ağlıyordu
Bir gitar uyudu uyanamadı
Sevmek alıştığımız şeydi geceleri
Bir zehir kadeh kadeh büyüyordu uykularda
Bir kızı dudaklarından başladılar soymağa
Utandı korkup korkup geceden
Bir kemanın dördüncü telinde sevişiyorduk
Koptu sonra en ince yerinden

Her şey uykudan sonraya kaldı
Bir rüzgâr alıp götürdü dişiliğini kızın
Bir yağmurlu gecede elleri tutuştu
Saçları dudakları tutuştu en güzel yerinden
Bütün aynaları kırıldı zamanın
Sonra sevişti kaçıp kaçıp gecedен
Korkular büyüdü gözbebeklerinde yeşil yeşil
Aynalarda soyunan o değildi artık

Sonra bir hüznün tutuştu gecenin bittiği yerden
Sabahlar onunla aydınlık ve güzeldi
O ağlıyor diye kırık döküktü geceler
Tüm konçertolarda zehir zehir yaşamak
Ya ölmek kaçınıcı telinde kemanın
Ama keman susmuyor ki gitar sussun
Bir kızı kadere mahkûm edecekler
Nasıl uyusun

Bir kemanın dördüncü telinde sevişiyorduk
Korkudan gecedен hatıralardan uzak
Sen benim gecelerimi yaşayamazsın yeşil
Ellerimi bırak.

DÖRTLÜK

Güven'e

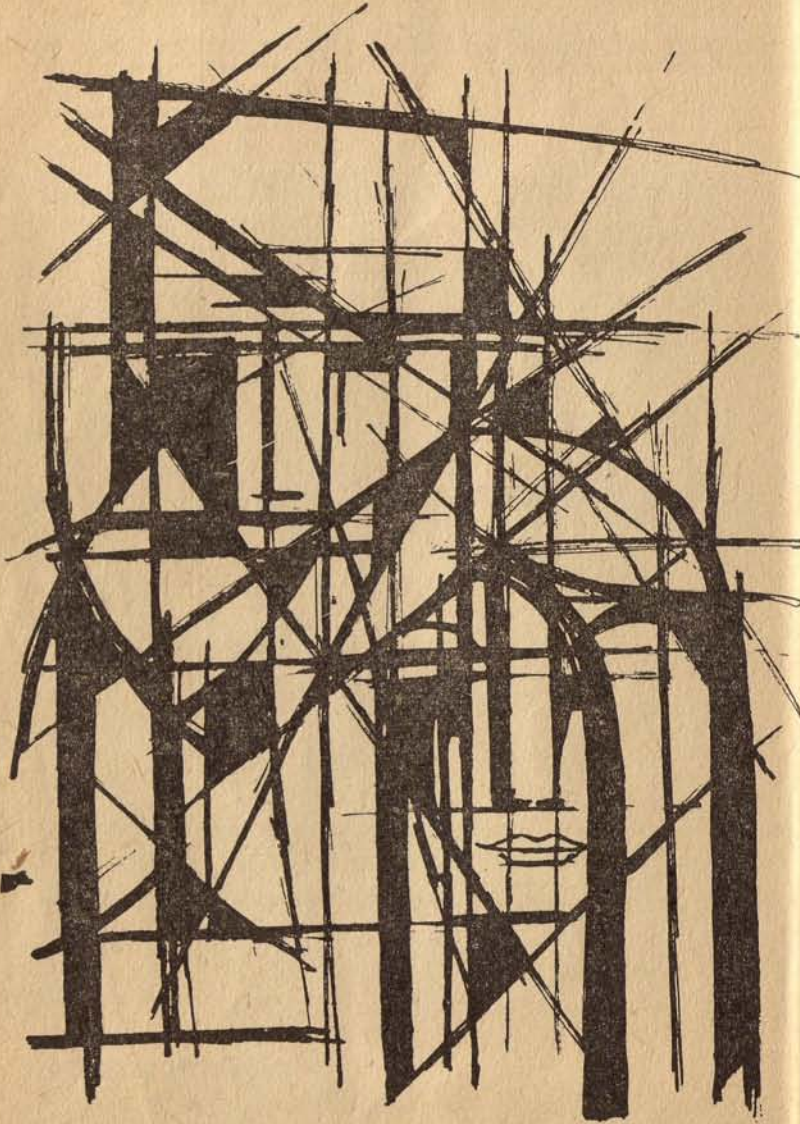
Bir beyaz duman
Ve bir acı düdük ayırdı beni senden
Sen ey şimdi saçları rüzgârda
Rüyâlar şehrine giden...

YALNIZLAR ŞARKISI

İlk ben duydum sesini dudaklarının
Ben geçtim o yollardan pür telâş
Sen perişan şarkılarda şiir
Ve unutulmuş gözlerimde yaş

İlk ben gördüm gözlerini
Ben sevdim sevince deli gibi
Ne çare bu koskoca İstanbulda
Yalnızlık yalnızlık bitirdi beni.

KÂİNATIN GÖZLERİ

KÂİNATIN GÖZLERİ

Kocaman kocaman gözleri vardı Kâinatın
Sevince ağlayıp unutunca gülen
Çok var ki ağlamadı gülmedi mevsimlerce
Bu kadar rezil değildi yaşamak eskiden

Korku en güzel şarkıydı gözlerinde
Hiç yaşamadığı gecelerde söylenmiş
Ve siyahta tutuşan iki fırça gibiydi elleri
Palete değmemiş renklerle gelmiş geçmiş

Bir gün yaşamayı büyütüp büyütüp içinde
Resimlerde demirlemiş gemilerden korktu
Artık saçlarında rüzgâr gözlerinde ümit yoktu

Ne zaman bir kuyu görsem ta derinde
Büyür gözleri Kâinatın kapkara
Ve resimden bir gemi kalkar uzaklara.

DÖRTLÜK

Avni Aml'a

Unutulmuş ne varsa sevgiden geri kalan
Bir kadeh şarap gibi içilmiş şarkılarda
Bütün ışıklar sönmüş terkedilmiş hatıran
Bir senin aydınlığın karanlık sokaklarda...

SENİ BEKLEMEK

Zor şeymiş meğer seni beklemek
Bir bulup bir kaybetmek ellerini
Yollarda caddelerde seni aramak
Açılan her pencerede seni görmek pırıl pırıl
Sonra durup durup saatlere küfretmek
Oysa seni sevince beklemek güzel oluyor
Seni sevince geceler daha az karanlık
Sabahlar daha çok mavi
Seni sevince her gün daha güzelsin
Şimdi ölesiye sevildiğinden habersiz
Kim bilir nerdesin

Zor seymiş meğer seni beklemek
Sen buna macera mı diyorsun
Bu sevmek oysa bir şarkı gibi
Bu unutamamak seni bu aramak
Sen buna macera mı diyorsun
İnsan sevince arar
Ve arıyorsa bekler
Biliyorsun

Zor seymiş meğer seni beklemek
Daha çok dağınık saçların sevince
Daha çok deniz gibi
Daha çok derin
Ve daha çok güzel öpünce
Yosun yeşiline çalan gözlerin

İSYAN

Güngör'e

Sen de yalan söylüyorsun Tanrım
Onu son gördüğümde gene gelirim demişti
Hani nice akşamlarımız olacaktı onunla
Kollarımda çöl gecelerinden sıcak

Nice şarkılar dinleyecektik hiç söylenmemiş
Hani yeşil yeşil bakacaktı gözlerime
Hani evimiz olacaktı denize karşı
Sonra küçük bir soframız

Rakıdan mezeden nasibi olan
Sonra uzaklarda çok uzaklarda
Köpekler havlayacaktı hisli ve uzun
Hani mesut olacaktık

Oysa nice sabahlarım oldu martılarla beraber
Nice şiirler söyledim yapayalnız
Ama ne senin dediğin çıktı Tanrım
Ne giden geri döndü Bebek'ten...

ELLERİN AĞLIYORDU

Dost C. Çataloğlu'na

Demin seni gördüm Taksim'de
Rüzgâr saçlarını dağıtıyordu
Gene benden kaçmanın telâşî içindeydin
Oysa seni telâşlarla ölümlerle seviyordum
Denize düşen ışık martı mıydın neydin

Akşamları bırakıp bırakıp gitmelerin yok mu
Beni bunlar kahrediyor anlıyor musun
Sonra alabildiğine keder, alabildiğine hüznün
Sonra telefonda o az konuşmaların
İnan en güzel yerindeyiz ömrümüzün

Demin seni gördüm Taksim'de
Bir güzeldin bir güzeldin ki
Yaşamak seni sevmekmiş meğer
Alıştığımız şarkıları söylemek gibi
Ve ölüm güzel aydınlık seninle ölürsem eğer.

YAĞMUR DUASI

Yağmur yağıyor bu akşam camlara
Ben hâlâ seni düşünürüm
Bir şarkı işitsem gurbetten yana
Ölürüm.

Bilirim dua edersin her sabah
Roman ararsın bizimkine benzer
Biz lâle devrini yaşadık güzelim
Aşk romanda ne gezer

Sen deli gibi sevdin
Vakit kalmadı ağlamağa
Roman kötü bitti sevdalım
Kaldırdılar kızı dağa

Sonbaharda sevişilmez deyişini
Hayâl meyâl hatırlarım
Bilirim yeşil gözlüm şimdi yediğin ekmekte
İçtiğin suda ben varım

Yağmur yağıyor bu akşam camlara
Ben hâlâ seni düşünürüm
Bir şarkı işitsem gurbetten yana
Ölürüm...

İSPANYOL
MEYHANE
SİNDE
SENİ
ARADIM

İSPANYOL MEYHANESİNDE SENİ ARADIM

Bu akşam
Bütün meyhanelerini dolaştım İstanbul
Seni aradım kadehlerdeki dudak izlerinde
Sonra akvaryumlu meyhanede balıklara sordum seni
Canım kıyasıya sarhoş olmak istiyordu
Yokluğun bir karanlık gibiydi içimde
Ağır ve dayanılmaz
İspanyol Meyhanesinde tahta masalara yazdım adımı
Sonra şarap döküp üstüne çok çok öptüm
Bilsen ki şarap dudakların kadar vefasız değildi.

İspanyol Meyhanesinde
Toprak kadehlerden içtim ellerini yudum yudum
Önce bir serinlik sardı kanımı
İliklerime kadar üşüdüm
Sonra bir orman yangınında eridi dudaklarım
Ve bütün sokaklarında İstanbul
Gece sabahadek seni aradım

Ne yana baksam karanlıktı
Oysa güzel kadınlar vardı masamda
Kendinden emin kadınlar
İnce uzun parmaklı beyaz kadınlar vardı
Şarap bir yerde, o kadınlar gibiydi
İçtikçe başım dönüyordu.

Şimdi bütün meyhanelerde kadehler
Senin için uzanır yıldızlara
Bir gitar alaca karanlıkta ilk serenadı
Senin için yapar Madrid'te
Madrid'te şarap renkli horozlar ötüyordu
Seni görür gibi oluyordum
Boğazıma bir şeyler düğümleniyordu
Üğüyordum yorgundum üstelik
Soğuktu İspanyol Meyhanesi loştu
Ve şimdi bütün meyhanelerinde İstanbul
Sevenler sarhoştı...

İspanyol Meyhanesinde ne şömine vardı
Ne beyaz halılar
Ama içtiğim her kadehe kokun sinmişti
Başım dönüyordu
İstanbul'u yıkmak geçiyordu içimden
Ben çaresizliğin böyle korkunç olduğunu
Bilmezdim eskiden

Bir garson halime bakıp
Anladı yıkılmış olduğumu
Canım yeşil şarap istedi sordum
Yok dediler
Sonra gözlerin geldi aklıma
Oturup ağladım
İspanyol Meyhanesinde
Kadehlerce seni yaşadım

En güzeli seni sevmekmiş meğer,
Ölesiye delice korkunç
Fırınlarda seni aramakmış ekmek diye
Seni beklemekmiş en güzeli
Ölümü bekleyen hastalara inat
Eski bir meyhane şarkısı vardı
Bir türlü hatırlayamadım
Sonra gözlerini düşünüp
Kadehlerde yeşil yeşil yandım

Biliyorum

Bir gün sen de geleceksin İspanyol Meyhanesine
Bir gün sen de çılgın gibi sarhoş olacaksın
Sevdiğimiz şarkıları söyleyeceğiz sabahlaradek
Yeşilköye bin güneş doğacak şarapsız gecelerimizden
Ama yanımda kadınlar varmış
İnceymiş beyazmış güzelmiş üstelik
Sen yoksun ya ellerini tutamıyorum ya
Şarabı aynı kadehten içemiyoruz ya
İspanyol Meyhanesinde seninle ölmek varmış
Vız gelir dünya

Yorgunum şimdi bitkinim

Beni unut artık

Söyle garsonlara

Kırılmış bir kadeh gibi bıraksınlar beni

Şimdi İspanyol Meyhanesinde

Bir tahta masada kaldı adım

Yere dökülmüş şaraplara güneş doğuyordu

Seni unutmadım...

UNUTAMIYANLAR İÇİN

Kıyamet kopsa unutamazsın artık
Bir kere sevmişsin ne denir
Hangi pencereye baksan onu görürsün
Hangi limana demir alsa gemiler
Ona uğramadan edemez
Şarkılar güzelse hâlâ sarıysa mimozalar
Onu unutamadığın içindir

Unutamazsın diyorum sana unutamazsın
Boşuna bu tükenircesine ağlamalar
Boşuna bunca beklemeler bunca kahr
Bu kıyı meyhanelerinde çürümek her akşam
Bu her kadehte erimek ağır ağır
Unutamazsın diyorum sana unutamazsın...

4.35 TRENİ

Bir tren sesi duysam
İçim burkulur
Bil ki perme perişanım
Bil ki seni trene getiren ben değilim
Öylesine büyür ki kederden
İstanbul'a sığmaz yüreğim

Bu 4.35 treni var ya
Sebebim olacak göreceksin
Oysa zor şey seni hergün bir bulup bir kaybetmek
Bu 4.35 treni var ya
Sebebim olacak göreceksin
Ve bir gün rayların ortasında paramparça bulup beni
Ölen o mu diyeceksin

Sen gelince her sabah yeniden doğarım
Yeniden ölürüm sen giderken her akşam
Şimdi umurumda değil dünyanın
Ne geleni ne gideni
Allah belâ'nı versin
4.35 treni.

NÜ

Ne kadar giyinsen o kadar çıplaksın
Bir yerde belki yalan söyler aynalar
Güzelliğini değil seni sevmiştim
Şimdi soyun soyunabildiğin kadar.

ÜÇÜNCÜ SOKAKTAKİ ŞİİR

Üçüncü sokakta bir şiirim olacaktı
Rezil sabahlarda geceden kopmuş
Sonra şarkı yapmışlardı iyi hatırlıyorum
Bir korsan gemisinde dinlemiştim
Kaptan ağlamıştı
Ben de ağlamıştım şiirden korkup
Üçüncü sokakta bir şiirim kalmıştı
Hangi yalnızlığa şarkı oldu kim bilir,

GİZLİ AŞK

Ne oturup dertleştiğimiz Dibekli Kahve
Ne avuçlarımdan kurtulup
Islak saçlarımı dağıtan ellerin
O eski kahve o eski eller değil

Değil kanımı tutuşturan eski şarap
Dudakların kadehler kadar vefalı değil
Biri var her gece Yeşilköyde ağlayan
Biliyorum sen değil

Mümkün değil hatırlamak unutulamı
Unutmaksa elde değil
Ümitle beklediğimiz aydınlık sabahlar
Bu karanlık geceler değil

Boşuna değil loş oluşu odaların
Anlattıkların dinlediklerim değil
Her yağmurlu gecenin sonunda bir macera yaşayan
Senden başkası değil

Bir büyük yalnızlık var içimde
Bu yeşil gözlerinin yeşili değil
Mümkün değil senden kaçmak
Seni unutmak kolay değil.

KARMELA

Şairlerin de kalbi vardır Karmela
Şairler de sever İspanyada şato kurmasını
Gel gör ki aşk bu sevda bu Karmela
İnsanı deli eder

Beni Madrid akşamlarında unut Karmela
Madrid akşamları şimdi zil zil
Benimki bir başka delilik yeşil gözlüm
Aşk değil

Varsın yağmur yağsın sokaklara Karmela
Ne çıkar
Gerçi yabancıyıym Madrit'in ama
Mevsim Bahar

Bu akşam bütün gitarları Madrit'in
Bizim hikâyemizi söyler
Zil bizim için çalar delicesine
Ve şal bizim için döner.

Kapa gözlerini Karmela
Dudakların açık kalsın
Yalnız şiirlerimde olsan neyse
Üstelik kanımdasın.

SARI BALKON

Bir rüzgâr saçlarımı dağıtsa üşüsem
İçim ürperir korkarım
Bir balkon alabildiğine büyüse denize karşı
Bir kadın yem atsa martılara
Sarılsın mavi gözlü bir kadın
Eviniz geçer aklımdan
Bakamam

Bir gitar çalınsa uzak gecelerde
Bir çatanaya su yükleseler
Bir kadın Anceoda şarkı söylese
Bir sandal karanlıkta küçülse korkudan
Sevinse yakamozları denizin
Birisi canım dese
Ölürüm

Şimdi nerde bir sarı balkon görsem denize karşı
Hatıralardan korkarım
Gülüp geçer martılar çaresizliğime
Oturup Portofinoya seni çağırırım
Ölümden beteri
Ağlamak gelir içimden
Ağlıyamam.

KIRIK BESTE

Bir şarkı biliyorum paramparça kırık dökük
Kimsesiz gecelerde hüznle söylenen
Artık alıştık yalnızlığa sevdik günahı
Şimdi ne ağlayan kaldı ne gülen

Tutuşur alev alev gecelerde o şarkı
Saçların savrulur gözlerin geçer aklımdan
Bir martı uça bir yaprak suya değse
Gittikçe büyür içimde yokluğun o zaman

Şimdi hangi rüzgârda yıkanır saçların kim bilir
Şu kimsesiz kayalıklar şu sandal şu yalı
Bütün konçertolar sustu Tanrım
Bu bir kırık beste olmalı.